

தெரிதல்

3

சித்திரை - வைகாசி 2004

5 / =

தெளிவான எல்லைக்கோடு!

நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடந்து முடிந்திருக்கிறது.

தமிழ்த் தேசியம், தாயகம், சுயநிர்ணய உரிமை, இடைக்காலத் தன்னாட்சி அமைப்பு, விடுதலைப் புலிகளே ஏகப்பிரதிநிதிகள் என்பவற்றிற்குச் சார்பாக - (வாக்களித்தோரில்) 90 வீதமான தமிழ் வாக்காளர் வடக்குக் கிழக்கில் வாக்களித்துள்ளனர். இதனால், தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு சார்பில் 22 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்தெடுக்கப் பட்டுள்ளனர்.

“எதிரிக்கும் எமக்குமிடையே தெளிவான எல்லைக்கோடு இருக்கவேண்டும்!” என்பது, ஓர் அரசியல் மேதையின் புகழ்பெற்ற கூற்று.

சிங்களப் பேரினவாதக் கருத்தியல் கொண்ட அரசிற்கும் தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்கும் இடையிலுள்ளதே பிரதான முரண்பாடு / எல்லைக்கோடு என்பதைத் தமிழ் மக்கள் தெளிவாகவே வரைந்து காட்டிவிட்டனர்!

பேரினவாத சக்திகள், அதற்குத் துணைபோகும் “ஜனநாயக” தமிழர் தரப்பினர் - பிரதேசவாதத்தை முன்னிறுத்தியோர், அந்நிய நாடுகளிலிருந்து “கூலி” பெறும் ‘பல்கலைக் கழக மனித உரிமைக் குழு’வினர், இந்திய மேலாதிக்கவாதிகள் எல்லாருமே பிரதான முரண்பாடு தமிழ் மக்களிற்கும் விடுதலைப் புலிகளிற்கும் இடையிலானதென்றே மாறாட்டம் செய்தனர்; தேர்தலைப் பகிஷ்கரிக்குமாறு கோரிக்கை விடுத்த ‘சீன எடுபிடியான’ சிறு கட்சியின் நோக்கமும், தமிழ்த் தேசியத்தைப் பலவீனப்படுத்துவதே!

இவற்றையெல்லாம் தமிழ் மக்கள் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டே செயற்பட்டுள்ளனர்.

இந்த யதார்த்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலேயே சரியான தீர்வை நோக்கி நகரமுடியும்.

“காணக் கண்ணுடையோர் காணக்கடவர்; கேட்கச் செவியுடையோர் கேட்கக் கடவர்!”

சர்வதேச விருது!

சூலம் கிரில்லி
Sulang Kirilli

(The Wind Bird)

இனோக்கா சத்யாங்கனி என்ற பெண் நெறியாளின் ‘சுலங் கிரில்லி’ (காற்றுப் பறவை) என்ற சிங்களத் திரைப்படம், பங்களாதேஷில் நடைபெற்ற ‘டாக்கா உலகத் திரைப்பட விழா’வில் - சிறந்த படம், சிறந்த நெறியாளர், சிறந்த நடிகைக் கான - மூன்று விருதுகளைச் சுவிகரித்துள்ளது!

மூன்று விருதுகளை ஒரே திரைப்பட விழாவில் பெற்றிருப்பது இலங்கைத் திரைப்பட வரலாற்றில் இதுவே முதன்முறையாகும்.

உருகுவேயில் நடைபெற்ற ‘21 ஆவது மொனிரிஷியோ உலகத் திரைப்படவிழா’வில், நெறியாளரின் முதற்படைப்பிற்கான ‘சிறந்த நெறியாளர்’ விருதை இப்படத்திற்காக இனோக்கா பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இனோக்காவிற்கு ‘தெரிதல்’ன் வாழ்த்துக்கள்!

இரண்டு பெண்கள்

யாழ். மாவட்டத்தினதும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தினதும் வரலாற்றில், முதல்முறையாக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாகப் பெண்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர்; தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பே இவ்வெற்றிக்குக் காரணம்.

முற்போக்கான இச்செயல் மகிழ்ச்சியையும் பெருமிதத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது. வெளிநாட்டுப் பணத்தை நம்பிச் செயற்படும் ‘மகளிர் நிறுவனங்கள்’ நினைத்தும் பார்க்கமுடியாத சாதனையாகும் இது!

பத்மினி சிதம்பரநாதன் தமிழ்ச் சிறப்புப் பட்டதாரி; அரங்கச் செயற்பாட்டுக் குழுவில் தீவிரமாகச் செயற்படுபவர்.

தங்கேஸ்வரி கதிராமன் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பட்டதாரி; பல வரலாற்று நூல்களை எழுதியுள்ளார்; அத்துடன் கலாசார அலுவலராகவும் உள்ளார்.

தமிழ்த் தேசியத்திற்காகப் பொதுவில் உழைப்பதோடு குறிப்பாக - தமிழ்மொழி, இலக்கியம், கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கான செயற் திட்டங்களை வகுத்து இருவரும் பணியாற்றவேண்டுமென, ஈழத்துக் கலை - இலக்கிய உலகம் எதிர்பார்க்கின்றது!

“என்று மடியும் எங்கள்
அடிமையின் மோகம்?”

THE VEMBADI GIRLS' HIGH SCHOOL OLD GIRLS' ASSOCIATION ANNUAL GENERAL MEETING

Date : 13th March 2004 Saturday
Venue : Mabel Thambiah Hall

Agenda

- 3.00pm Hoisting the school Flag
- Lighting the oil Lamp
- Welcome address by the Pres.
- Address by the Executive Pres.
- Address by the Chief Guest
- Secretary's Report
- Treasurer's Report
- Vote of Thanks
- Members introducing themselves
- Election of the Office bearers
- Suggestions
- Entertainment-Students, VGHS
- School Hymn

All are welcome

Dear members, please consider this as the individual invitation

Executive Committee

‘தினக்குரல்’ தமிழ் நாளேட்டில் (11.03.2004) வெளியான விளம்பரம். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் படித்தவர்களிற்குத் தமிழ் வாசிக்கத் தெரியாது என்றும் கருதிக்கொள்ளலாமா?

தெரிதலின் தேடலில்....!

6.3.2004

சனிக்கிழமை காலை 9.45 - 9.55 வரை ‘சக்தி’ தொலைக்காட்சியில் - ‘குட்டி சுட்டி’ நிகழ்ச்சியில் ஒரு கோஷ்டி நடனம்!

6-8 வயதுடைய, இலங்கையைச் சேர்ந்த ஆண் - பெண் சிறுவர்கள் ஆடினார்கள்.

சிறுமிகள் ‘தொப்புள்’ தெரிய உடை அணிந்தபடி இடுப்பைக் குலுக்கி - முன்னால், பின்னால், பக்கவாட்டால் - அசைத்து அசைத்து ஆண் சிறுவர்களுடன் ஜோடி ஜோடியாய் ஆடினார்கள்! பின்னணியில் ஒரு சினிமாப்பாடல்.

தமிழ்நாட்டுப் படங்களில் வரும் கோஷ்டி நடனங்களின் ‘பாலியல் வக்கரிப்பு அசைவுகளை’ப் பிரதிபண்ணியதாக.....

சிறுவர்களின் மனங்களிலும் ‘நஞ்சு’ ஊட்டப்படுகின்றது; தமிழ்நாட்டு வியாபாரிகளின் நச்சுக் கலாசாரத் தாக்கம், இன்னொரு தளத்திற்கு விரிகிறது!

‘தமிழன் என்று சொல்லாததை நிமிர்ந்து நில்லா!’ என்று நல்லூரில் பிரமாண்டமான விளம்பரத்தட்டி வைத்துக்கொண்டும், இவ்வாறான ‘தலை குனிவுச்’ செயல் தேவையா?

சக்தி நிர்வாகமே,

இது உங்களின் கவனத்திற்கு....!

“நம்பமுடியாத கதை, ஆபாச நடனங்கள், அசட்டு நகைச்சுவை, அதி
சூரத்தனங்களுடன் பொதுப்புத்தியை அவமதிக்கிறது தமிழ்ப்படம்...”
சற்று யோசிப்புகள்!

இளைய தலைமுறைக்கான கலை - இலக்கிய இருதிங்கள் இதழ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தெளிதன்

“நான் சொல்கிறேன் என்பதாலேயே நீ ஏற்றுக்கொள்ளாதே; உன் பகுத்தறிவினால் நான் சொல்வதையெல்லாம் கேள்விக்கு உரியதாகக்; உனக்கு நியை ஒளியாக இரு!” - புத்தர்

பரவும் நச்சுக்காற்று...!

இந்தியாவிலிருந்து - தமிழ்நாட்டிலிருந்து - வியாபாரக் ‘குப்பைப்’ புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் ஏராளமாக இறக்குமதியாகின்றன. பொழுது போக்கிற்கும் மேலோட்டமான இரசனைக்கும் தனி போடும் ரமணி சந்திரன், தேவிபாலா, கபா, சுஜாதா வகையறாக்களின் “புத்தகங்கள்” பெருந்திரள் வாசகர்களைப் போதையில் ஆழ்த்தியுள்ளன; இந்தப் புதைசேற்றில் வழுப்பத்துடன் புரள்வானா எண்ணிக்கை பெரும் எண்ணிக்கை!

பொதுப் புத்தியை அவமதிப்பனவாயும், உண்மையான வாழ்வில் நிகழமுடியாதவையாகவும் உள்ள - வெறும் பொழுதுபோக்கு ‘மசாலாக்களையும்’ ஆபாச வக்கிரங்களையும், தனிமனிதனும் குழுக்களினதும் அதிகாரத்தன் குருவன் முறைகளையுக் கொண்ட - இந்தியத் தமிழ்ப்படங்கள், நச்சுக்காற்றுப்போல எங்கும் பரவிபுள்ளன.

அவ்வாறே தொலைக்காட்சித் தொடர்களின் ஆதிக்கமும் நிறைந்திருக்கிறது. எப்போதும் அழுதுகொண்டுருக்கும் பெண்கள் (சில தொடர்களில் ஆண்களும் கோமாளித்தனமாய் அழுகிறார்கள்!), குருமும் பழிவாங்கும் உணர்வும் - தொடர்ந்து

மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தும் பிறழ்வான மனப்பாங்குங்கொண்ட மனிதர்கள், ‘சின்னவீடு’ வைத்திருக்கும் கணவன்மார்தான் பெரும்பாலும் பாத்திரங்கள். ‘பக்தி’ என்ற பெயரில், முடநம்பிக்கையைப் பரப்பும் அற்புதங்களைக் கொண்ட தொடர்களும் உள்ளன.

பொய்யான - தாழ்ந்த தரத்திலான - இரசனையையே எமது மக்களின் மனங்களில், நீண்டகாலமாக இந்தப் “படைப்புக்கள்” கட்டமைத்து வருகின்றன.

ஒருபுறம் பிழையான இரசனைப் புதைசேற்றினால் மக்களை அமிழ்த்துவதோடு மறுவளமாக, திரைப்படங்களையோ தொலைக்காட்சி நாடகங்களையோ ஈழத்தவரால் உருவாக்க முடியாது என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையையும் இவை ஏற்படுத்துகின்றன.

இலக்கியத்துறையில் தேசியத்தன்மைகொண்ட - தரமான படைப்புக்கள் இங்கு பெருமளவில் படைக்கப்பட்டுள்ளன; சிங்கள மக்கள் சாதித்ததுபோல தேசியத்தன்மையும் தரமும் கொண்ட திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் என்பனவற்றை உருவாக்கக்கூடிய திறமையும் ஈழத்தமிழிடம் உண்டு. இத்தகைய முயற்சிகள் தீவிரமடைவதற்கு, முதலில் எமது மக்கள் விழிப்படையவேண்டும்; அவர்கள் இந்தியக் குப்பைப் படைப்புக்களின் ‘உண்மை நிலையைப்’ புரிந்து, அவற்றை ஒதுக்கத் தொடங்கவேண்டும்.

நமது தேசியத் தனித்துவம், தரமான கலைகளின் வளர்ச்சி பற்றிய ‘பொறுப்பை’ நாமெல்லாருந்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்!

பாய்விரித்த தென்றல்

சீதையை மீட்பதற்காக இராமன் எழுபது வெள்ளம் வானர சேனையுடன் தெற்கே வந்து, கடலைக் கடந்து இலங்கை மீது படையெடுக்க ஆயத்தமாகிறான்.

பரந்து கிடக்கும் கடலைப் பார்க்கிறான் இராமன். வனவாசத்தின் போது பட்ட துன்பங்களும் சீதையின் பிரிவும் உள்ளத்தே அலை மோதுகின்றன. எதிரே - புறத்தே - ஆரவார்க்கும் கடல். அலைகள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் வந்து காலடியில் மடிகின்றன.

இராமனாக அவதாரம் எடுத்தவன் திருமால்தானே. அவன் (பாற்) கடலில் பள்ளி கொள்பவன். அவன் தேவியாகிய லக்ஷ்மி பாற்கடலில் தோன்றியவள் - கடலின் மகள். ஆயின் இராமன் மருமகன் அல்லவா? பாற்கடலை நெடுங்காலமாகப் பிரிந்திருந்த இராமன் மீண்டும் வந்திருப்பது கண்டு மாமனாகிய கடல், தன் மகனாகிய தென்றலைக் கொண்டு (மருமகன் இருப்பதற்கு) பாயை உதறி விரிப்பது போல இருந்ததாம்.

“சேய் காலம் பிரிந்தகலத்

திரிந்தான் மீண்டும் சேக்கையின்பால்
மாயன் வந்தான், இனி வளர்வான்
என்று கருதி வரும் தென்றல்.....”

(சேய்காலம் - முற்காலம்; சேக்கை - படுக்கை, வளர்வான் - துயில்வான்)

தென்றல் அலையாகிய பாயை உதறி விரிக்கும் போது நுரையும் முதலும் சிந்துகின்றனவாம்!

“.....தாய் மலர்போல் நுரைத்தொகையும்
முத்தம் சிந்திப் புடைசுருட்டிப்
பாயல் உதறிப் படுப்பதே
ஒத்த - திரையின் பரப்பம்மா!”

(படுப்பது - விரிப்பது)

கானெலாம் நடந்து களைத்து வந்திருப்பவன் ஆறு, பாய்விரிக்கிறது கடல். படுத்த பாயைச் சுருட்டி வைப்பதும், படுக்குமுன் பாயை உதறி விரிப்பதும் வழக்கம் அல்லவா? உதறி விரிக்கும்போது, முதல் நாள் படுக்கையில் கிடந்த பூக்களும், துயில்பவர் அணிகலன்களில் இருந்து கழன்றுகிடந்த முத்துக்களும் சிந்துகின்றன என்கிறான் கம்பன்.

இத்தனைக்கும் மேலே, ஒரு பொருத்தப்பாடு உண்டு, மாப்பிள்ளையைப் பாய்போட்டு உபசரிப்பது மைத்துனன் கடமை - தமிழ்நாட்டு வழக்கப்படி.

ஆக, இயற்கையாக நடந்த நிகழ்ச்சியைக் கவிஞன் தன் கற்பனையால் எவ்வாறு அழகுபடுத்துகிறான் என்பதற்கு, இக்கவிதை நல்லதோர் உதாரணம்!

- சோ.ப. □

திருவிளக்கு

‘தெரிதல்’ ஆசிரியர்
அ. யேசுராசாவின்
பதிவுகள்

கலை, இலக்கியப்
பக்தி எழுத்துக்கள்

விலை: 130/=

காசுக்கட்டளையினை அனுப்பிப்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்; தபாற்செலவு
இலவசம்.

கி. 1, ஓடைக்கரை வீதி,

குருநகர்,

யாழ்ப்பாணம்.

அஞ்சலி!

எழுத்தாளர் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், சித்திரை 20 இல் காலமானார்.

எழுத்தாளராக, மொழிபெயர்ப்பாளராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக அவர் பணியாற்றினார்.

புகழ்பெற்ற, நமது ஆங்கில எழுத்தாளரான அழகு சுப்பிரமணியத்தின் சிறுகதைகள் பலவற்றையும் ‘மிஸ்ரர் முண்’ என்ற குறுநாவலையும் சிறப்பாகத் தமிழ்ப்படுத்தியமை, அவரது முக்கிய பங்களிப்பாகும்.

‘காலச்சாளம்’ என்ற பெயரில் தமது சிறுகதைகளின் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

இன்னொரு திரைப்பட வட்டம்!

யாழ்ப்பாணத்தில் திரைப்பட வட்டம் தொடங்கப்பட்டு நல்ல திரைப்படங்கள் காண்பிக்கப்பட்டு கலந்துரையாடல்களும் நிகழ்ந்துவந்த காலத்தில், இச்செயற்பாட்டின் அருடல்வினா, வடமராட்சியிலும் 1986 இல், நல்லசிவிமா பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி இரசனை மட்டத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில் கட்டைவேலி நெல்லியடி ப.நோ.சு. சங்கத்தின் அனுசரணையுடன், திரைப்பட வட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இதில் முன்னின்று செயற்பட்டவர்களாக அமர் நெல்லை க. பேரன், குப்பிழான் ஐ. சண்முகன், டொக்டர் எம். கே. முருகானந்தன், கலாநிதி செ. யோகராசா ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். மாதம் ஒரு சனிக் கிழமை என்ற ஒழுங்கில் நல்ல திரைப்படங்கள் காண்பிக்கப்பட்டு, கலந்துரையாடல்களும் இடம்பெற்றுவந்தன. ஏறத்தாழ இரண்டு வருடங்கள் இடம்பெற்று இச்செயற்பாடு நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக முடக்கமடைந்தது. அண்மையில் நாட்டில் நிலவும் சமூகநிலை காரணமாக, யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் புறநிலைப் படிப்புகள் அலகும் திரைப்பட வட்டமும் இணைந்து வராவாரம் நல்ல திரைப்படங்களைக் காண்பித்துக் கலந்துரையாடல்களை நிகழ்த்தி வருவதன் அருடல்வினா, “நல்ல சினிமா ஊடாக இன்னொரு உலகம்” எனும் மகுடத்தின்கீழ், 02.08.2003 இலிருந்து மாதமொரு சனிக்கிழமை என்ற ஒழுங்கில், இத்திரைப்பட வட்டம் தனது செயற்பாட்டை மீளவும் தொடங்கியுள்ளது.

இதுவரை ‘முகங்கள்’ (இயக்கம் - ஞானரத்ன), ‘சுப்பிரமணியபாரதி’ (ஆவணப்படம், இயக்கம் - அம்ஷன்குமார்), ‘கருவேலம்பூக்கள்’ (இயக்கம் - பூமணி), ‘பூவிழிவாசலிலே.....’ (இயக்கம் - பாசில்), ‘ஆண்ணா அக்கரையில் தம்பி இக்கரையில்’ (ஆவணப்படம், இயக்கம் - மரியான் பிளஷ்) ஆகிய ஐந்து திரைப்படங்களைக் காண்பித்து கலந்துரையாடல்களையும் நிகழ்த்தியுள்ளது.

- கார்த்திகா □

தகவற் களம்

கிழக்கின் புதல்வன் மருதார்க்கொத்தனின் மறைவு...

மருதமுனையைச் சேர்ந்தவரான எழுத்தாளர் மருதார்க்கொத்தன் (வி.எம். இஸ்மாயில்), இம்மாதம் 20 ஆம் திகதி காலமானார்.

1961 ஆம் ஆண்டளவில் கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக நலாவணன் இருந்தவேளை, இவர் செயலாளராக இருந்து அப்பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

கவிதைகள், கட்டுரைகள் என்பவற்றை எழுதியுள்ளபோதும் சிறுகதையிலேயே முக்கியமாய்த் தடம் பதித்துள்ளார். 'மருதார்க்கொத்தன் கதைகள்' என்ற நூல் 1986 இல் வெளியாகியுள்ளது.

தமிழ் - முஸ்லிம் உறவினைப் பேணுவதில் அக்கறையுடன் தொடர்ந்து செயற்பட்டவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

'பதிவுகள்' நூலில் வரும் குறிப்பு அவருக்கு அஞ்சலியாக இங்கு தரப்படுகிறது.

".....ஈழத்தின் நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தை மகிமைப்படுத்துபவர்களில், நிச்சயமாய் அவரும் ஒருவர். கல்முனைப் பிரதேச முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களையும், பேச்சு மொழியினையும் உயிர்ப்புடன் தன் எழுத்துக்களில் இவர் சிறைப் பிடிக்கிறார்; மறைந்து செல்லும் பண்பாட்டம்சங்களைக்கூட, நுட்பமாய்ப் பதிவுசெய்கிறார். மதத்துடன் பிணைந்த வாழ்வு - அதில் ஊடுருவியுள்ள போலித்தனங்கள் - சென்றகால அல்லது தொலைதூரத்திலுள்ள இஸ்லாமிய நாகரிகப் பெருமைகளை வெட்டுமுகத் தோற்றத்தில் பார்த்தலினூடாய்க் குவிமையப்படுத்தும் இன்றையச் சீரழிந்த யதார்த்த வாழ்நிலை - வாழ்முறையுள் விரிவிப் பரவியுள்ள சுரண்டல் என்பன வெல்லாம், இவரது படைப்புகளில் கலைத்துவத்துடன் வெளிப்பாடு காண்கின்றன. மொழிப்பிரயோகங்களும், வாழ்க்கைச் சித்திரிப்பும் 'புத்தனுபவத்தை' நிச்சயமாய் எமக்குத் தருகின்றன. மலையாள இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகளில் பெறும் ஒருவித 'புத்தனுபவத்தை' ஒத்ததென, இதனைச் சொல்லலாம். மொழியின் இணைவினால் இவற்றிற்குத் தாமும் சொந்தக்காரர்கள் என்பதில், தமிழர்களுள் பெருமைப்படலாம்."

நமது நூல் வெளியீடுகள்!

பொருட் செலவுடனும் பல்வேறு சிரமங்களுடனும் தான் நூல்கள் இங்கு அச்சிடப்பட்டு - வெளியீட்டு நிகழ்வுகளும் அறிமுகக் கூட்டங்களும் ஒழுங்குசெய்யப்படுகின்றன. இந்த நிகழ்வுகளில் பங்கேற்பதும் இயலுமாயின் பிரதியொன்றை வாங்குவதும் நமது கடமையென்ற உணர்வை, நமக்குத் தெரிந்தவர்களிற்கு ஊட்டவேண்டும்.

நடைபெற்ற சில வெளியீட்டு நிகழ்வுகளின் விபரங்கள்:

- 4.3.2004 R.A. நாயகியின் 'சரம்' கவிதை நூல் - புனித யாகப்பர் மகளிர் வித்தியாலயம், குருநகர்.
- 7.3.2004 குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் 'நாடக வழக்கு' - இனுவில் மத்திய கல்லூரி
- 10.3.2004 ஜெயராஞ்சினி ஞானதாஸின் 'ஈழத்துத் தமிழ் அரங்கில் பெண்' - கைலாசபதி கலையரங்கம், யாழ்ப்பாணம்.
- 17.3.2004 அ. யேசுராசாவின் 'பதிவுகள்' - யாழ். பல்கலைக்கழக நூலகக் கேட்போர்கூடம்.
- 18.3.2004 போராளிக் கவிஞர் அம்புலியின் 'மீண்டும் துளிராக்கும் வசந்தம்' அறிமுக விழா - யாழ். நாவலர் கலாசார மண்டபம்.
- 27.3.2004 வாலையூரானின் 'கலையாத கனவுகள்' - இலாவாலை புனித ஹென்றியர்சர் கல்லூரி.
- 29.3.2004 சோதியாவின் 'உயிர் விதைப்பு' - யாழ். நாவலர் கலாசார மண்டபம்.
- 30.3.2004 'தூண்டி' காலாண்டிதழ் அறிமுக நிகழ்வு - பொருளியற்றறை மண்டபம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- 17.4.2004 த. ஜெயசீலனின் 'கைகளுக்குள் சிக்காத காற்று' - யாழ். நாவலர் கலாசார மண்டபம்.

கலாநிதிப் பட்டம் பெறும் கலைஞர்கள்!

27.3.2004 இல் நடைபெற்ற யாழ். பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழாவில், நடிகமணி வி. வைரமுத்து, என். கே. பத்மநாதன் ஆகிய இருவருக்கும் தேகநாதநிலையில் கௌரவ கலாநிதி பட்டம் வழங்கப் பட்டது.

முறையே ஈழத்தின் இசைநாடகத் துறைக்கும், நாடஸ்வரக் கலைக்கும் தமது தனித்த சிறப்பாற்றலினால் பெருமை சேர்த்த இக் கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்படுவது முறையானது - மகிழ்ச்சி தருவது.

ஆயினும், எமது கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், அறிஞர்கள் உயிர் வாழும்போதே கௌரவிக்கப்படும் நிலை உருவாகவேண்டும்; அதுதான் மிகப் பொருத்தமானது!

பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் எதிர்காலத்தில் பொறுப்புடன் செயற்படுமென எதிர்பார்ப்போம்.

பட்டங்கள் 'போடு கொள்ள'களா?

பட்டங்கள் வழங்கித் திறமையாளரைக் கௌரவிப்பது தவறான செயல்லத்தான்; ஆயினும் அதற்கும் ஓர் அளவு இருக்கவேண்டும் அல்லவா? இல்லையாயின் கௌரவிப்பு என்பதே அர்த்தம் இழந்ததாகிவிடும்.

ஓவியக் கலைஞர் ஒருவரைப் பாராட்டும் விளம்பரமொன்று, 23.2.2004 - 'உதயன்' நாளேட்டில் வெளியாகியுள்ளது.

அதில், அவரிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட பட்டங்களைப் பாருங்கள்....!

கலைஞான கேசரி, வண்ணக் கலையரசு, வர்ண கலாநுபன், ஓவியமாமணி, சித்திர கலாமணி, கலாரத்னா, வர்ணக்கலை வேந்தன், சித்திரக் கலைஞானி, சித்திரக் கலாநிதி, ஓவிய வாரிதி, சித்திரக் கலாகுரி, ஓவியக்கலை அரசன்.....

இது, உங்கள் சிந்தனைக்காக!

வாரந்தோறும் நல்ல திரைப்படங்கள்

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் வாரந்தோறும் நல்ல திரைப்படங்கள் இலவசமாகக் காட்டப்பட்டுவருவது தெரிந்ததே.

அங்கு காட்டப்பட்ட படங்கள் - நெறியாளர் பற்றிய மேலதிக விபரங்கள்:

- 15.2.2004 நினைவுகளில் வீடு - வங்காளம் - அபர்ணா சென்
- 22.2.2004 முன்றுவர்ண நீலம் - பிரெஞ்சு - கிறிஸ்ரோவ் கியலெஸ்கி
- 29.2.2004 விலங்குப் பண்ணை - ஆங்கிலம் - ஜோன் ஹலஸ், ஜோய் பச்சிலர்.
- 7.3.2004 குருட்டுச் சாட்சி - மராத்தி - பாஸ்கர் யாதவ்
- 11.4.2004 அல்லியர்ஸ் சமர் - பிரெஞ்சு - ஐல்லோ மொன்ரிகோர்வோ
- 18.4.2004 சூ சென நதி - சீனம் - லோ யே
- 24.4.2004 அமோதினி - வங்காளம் - சிதானந்த தாஸ்குப்தா

எமது மண்ணில் நல்ல திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் அரிய வாய்ப்பு; படம் முடிந்த பிறகு கலந்துரையாடலும் நடைபெறுகிறது. திரைப்படங்கள் பற்றிய நல்ல இரசனையை வளர்த்துக்கொள்ள விரும்பும் யாரும் இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தலாம்!

பொதுப் பத்திரிகை: கட்சியின் 'பத்தி'?

கட்சிப் பத்திரிகைகளில் தத்தம் கட்சி நிலைப்பாடு சார்ந்த கண்ணோட்டங்கள் வெளியிடப்படுவதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால், பொதுவான பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டுவரும் 'பத்தி' யில் (அதுவும் புனைபெயரில்), ஒரு கட்சியின் நிலைப்பாடு சார்ந்த கருத்துக்கள் தொடர்ந்து வெளியிடப்படுவது எப்படி முறையாகும் என்ற கருத்து பலரிடம் இருக்கிறது.

மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கில்லாத 'புதிய ஜனநாயகக் கட்சி' யின் முக்கிய பிரமுகரான சிவசேகரம், ஞாயிறு தினக்குரலில் (புனைபெயரில்) எழுதிவரும் 'மறுபக்கம்' 'பத்தி'யில், இவ்வாறான 'குயுத்தி'க் கருத்துக்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. அண்மையில் (18.04.2004) வந்த 'பத்தி'யில் காணப்படும் கருத்துக்கள் சில:

- ♦ "1948 இல் மலையக மக்களது குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டபோதும், 1956 வரை அதைப் பறிக்க உதவியெய்த தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைமை வடக்கில் மக்களால் நிராகரிக்கப்படவில்லை."
- ♦ "இன்னமும் தீண்டாமையும், சாதிப் பாகுபாடும் வடக்கில் பல இடங்களிலும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவென்றால், கால் நூற்றாண்டு கால விடுதலைப் போராட்டம் சாதித்தது என்ன?"
- ♦ "தமிழ் மக்களை ஒன்றுபடுத்தியதாக எந்தத் தலைமையும் பெருமை பேச முடியாது."
- ♦ "1977ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தமிழீழத்துக்காக மக்கள் வாக்களித்ததாக நான் நம்பவில்லை."
- ♦ "கருணாவின் கடந்தகாலம் பற்றிய விமர்சனங்கள் பயனற்றவை. அவை அவரைவிட அவர்மீது குற்றம் சுமத்துவோரது தகைமை பற்றியும் வினாக்களை எழுப்பக்கூடும்."

வழித்திருப்போம்!

".....விடுதலைப் புலிகளுக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கும் எதிரான சக்திகளின் அடிப்படைக் குறிக்கோள்கள் இரண்டு.

1. தமிழர் தாயகத்தைச் சிதைத்தல்.
 2. விடுதலைப் புலிகளை இராணுவரீதியில் பலவீனப்படுத்தல்.
- தமது இக் குறிக்கோள்களை எட்டுவதற்கான பாதையில் கருணாவை அணுகியபோது அன்றித் தூண்டியபோது, அவர்கள்

கருணாவின் மனதில் ஊட்டக்கூடியதாக இருந்தது பிரதேசவாதமே. ஏற்கெனவே தமிழ் மக்களின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும், ஒற்றுமையையும் குறைப்பதற்காகக் கையாளப்பட்ட வழிமுறைதான் இது. குறிப்பாக, கடந்தகாலத்தில் யாழ். குடாநாட்டில் கூர்மைபெற்றிருந்த சாதியத்தைக் கையிலெடுக்க முற்பட்டு சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதுபோல், மட்டு - அம்பாறைப் பகுதியில் பிரதேசவாதத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டார்கள். கடந்த காலத்திலும் இத்தகைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், தற்பொழுது பலமான சக்திகள் இவ்விடயத்தில் அக்கறை காட்டின."

- ஜெயராஜ்
(ஆசிரியர் - 'சமுநாதம்')

பத்திரிகை வாசல் வழி

விங்க இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்குப் புத்துயிரூட்டியவர்கள் என - பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி, இரவீந்திர நாத் தாகூர், சரத் சந்திர சட்டர்ஜி ஆகிய மூவரையும் குறிப்பிடுவது நவீன வங்க இலக்கிய விமர்சகர்களின் மரபாகும். இவர்களுையொட்டி எழுந்த பல வங்க எழுத்தாளர்கள் வங்கமொழி இலக்கியத்தை மட்டுமன்றிப் பாரதத்தின் பல்வேறு மாநில மொழி இலக்கியங்களையும் செம்மைசால் இலக்கியங்களாக உருப்பெற்றவும், இரசனை கொள்ளவும் வழிவகுத்தனர் என்பதனை இந்திய இலக்கிய வரலாறு புலப்படுத்துகின்றது. ஏன் தமிழில்கூட, தாகூரை முன்னிறுத்தியே சி. சுப்பிரமணிய பாரதியை தேசிய கவிவாக்கிய முயற்சிகளும் மறப்பதற்கல்ல. இவ்வாறு பாரத இலக்கியச் செல்நெறிகளை கரு, உரு, உத்தி என்பனமூலம் நிர்ணயித்தவருள் ஒருவரும், நான்காமிடத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்ட வரும் தான் -

விபூதி பூஷன் வந்தியோபாத்யாய பானர்ஜி. இவரின் முதல் நாவல்தான் 'பதேர் பாஞ்சாலி' (பதேர் - பாதை; பாஞ்சாலி - வங்கமொழிக் காவியமரபு சார்ந்த நெடும்பாடல் வகையைச் சார்ந்தது). பாதையின் காவியம் அல்லது நெடும்பாடல் எனக் கருத்துக்கொள்வது நாவலின் போக்கையும், அது கொண்டுள்ள களப்பரப்பினையும், காலத்தின் தன்மையையும் மிக நன்றாகப் புரிந்து அநுபவிக்கப் பெருந்துணை புரியும். பாதை என்பது நாவலின்படி 'மாணுட வரலாற்றின் / வாழ்வியலின் உருவக்'மாகிறது. இந்நாவல் 'விஸித்ரா' என்ற வங்கப் பத்திரிகையில் 1928-29 ஆம் ஆண்டுகளில் தொடராக வெளிவந்து, 1929 இல் முழு நாவலாக / நூலாகவும் உருவம்பெற்றது. வங்க மக்கள் இலக்கிய ஆர்வலர்கள்; படைப்பாளிகளிடையே பிரபலங்களை நோக்கி நகராது, இலக்கியத் தரங்களையும் இலக்கியத் தளங்களையும் நோக்கியே நகர்வார்களாதலால், தனது முதற் படைப்பிலேயே விபூதி பூஷன் வந்தியோபாத்யாய பானர்ஜி மக்கள் மனதில் இடம் பிடித்துவிட்டார் என்பதைத் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த பதேர் பாஞ்சாலியின் ஆறு பதிப்புகள் உணர்த்துகின்றன. பிற்காலங்களில் ஏறக்குறைய ஐம்பது படைப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றுள்ளும் பல, பல பதிப்புகளைக் கண்டவை; இவற்றுட் சில இன்றுகூட பள்ளிக்கூடங்களில் பாடநூல்களாக (நூலியம்) உள்ளன.

1952 ஆம் ஆண்டு, முப்பத்து நான்கே வயதான சத்யஜித் ரே பதேர் பாஞ்சாலியை கல்கத்தாவின் ஒரு குக்கிராமத்தில் திரைப்படமாக்க முனைந்தார்; ஆனால் பணத்தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக,

பதேர் பாஞ்சாலி

முன்னாண்டு கால தாமதத்தில் 1955ஆம் ஆண்டே வெளிவந்தது. 1955ஆம் ஆண்டு 'கேன்ஸ்' (Cannes) திரைப்பட விழாவில் சிறந்த திரைப்படத்துக் கான பரிசையும், சிறந்த நெறியாளனைக் குரிய பரிசையும் உலக அளவில் ஈட்டிக்கொண்டது மட்டுமல்லாமல், நியூயோர்க் போன்ற நகரங்களில் ஏழு மாதங்களுக்கு மேலாகவும் ஓடியது. இவ்வாறு ஓட சத்யஜித் ரேயின் திரைமொழியை விட, விபூதி பூஷனின் இலக்கியமொழியே பெரிதும் உதவியிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எழுவது தவிர்க்க முடியாததொன்றாகும்.

காடுகள், மூங்கிறு புதர்கள், தென்னைகள், மா, பலா போன்ற பயன்தரு மரங்கள், குளங்கள், சிறுநோடைகள், கடலுடன் இணையும் போக்குவரத்துக்கான நீர்ப்பாதைகள் - இடையிடையே மனித நடமாட்டத்தையும், குடியிருப்புகளையும் காட்டும் ஒற்றையடிப் பாதைகளைக்கொண்டு, அத்துவான வெளியில் அமைந்ததைக் காட்டும் 'நிச்சிந்தாபுரம்' (பெயரைக் கவனியுங்கள்) என்னும் கிராமத்தில், மிக வறுமையில் உழல்கின்ற பிராமண புரோகிதர் ஹரிஹர் ராயினுடைய சிதிலமடைந்து கொண்டிருக்கிற வீட்டில், அவரது தூரத்து உறவினரும், 1834 ஆம் ஆண்டில் பிறந்து, தற்போது 75 வயதானவருமான விதவை இந்திரா (இந்திரா தாக்குன்) தனது ஏகாதசி விரத பாறையை அரிசி கஞ்சியை அருந்திக் கொண்டிருக்க, தனக்கும் ஏதாவது மிச்சக் கஞ்சி கிடைக்குமா என ஏக்கத்துடன் ஹரிஹரின் மகள் - ஏகபுத்திரி - தூக்கா ஏக்கத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதுடன் நாவல் தொடங்குகிறது. சத்யஜித் ரேயின் படமும் அதே காட்சியைக் கொண்டாரம்பிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏழாம் அத்தியாயம்வரை இந்திராவின் கதையே கூறப்பட்டபோதும் - அக்கால விதவைகளின் நிலை, பெண்ணியல் நிலை - பொறுப்பற்ற கணவர்கள் - முதாதையர் புகழில் / பொருளில் சுகம்தேடும் ஆண்கள் - இளம் குழந்தைகளின் போஷாக்கற்ற உணவும் - வளர்ப்பு முறைகளும் கூறப்படுகின்றன.

8ஆம் அத்தியாயத்திலிருந்து - இந்திராவின் மரணத்தின் பின், ஹரிஹர் மனைவி சர்வஜயா, தூக்கா, மகள் ஸ்ரீ அபூர்வமார் ரேய் - ஆகியோரின் வாழ்க்கையை நூல் பிடித்ததுபோல் நேர்கோட்டு முறையில் சொல்லும் கதைசொல்லியாகிறார் நூலாசிரியர். ஹரிஹர் போதிய பிழைப்பின்றி ஊர் ஊராக அலைய, குடும்பம் வறுமையில் தத்தளித்திருந்தது. தூக்கா அயலண்டை வீடுகளிலிருந்து மாங்காய்,

குழந்த இருள் கலைந்தது... மக்களின் ஆதரவால்!

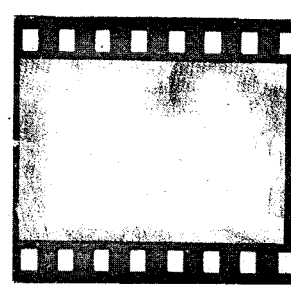
".....நீண்டகாலமாகவே நாம் எமது ஒற்றுமைக் குறைபாட்டால் எதிரிக்குப் பல சந்தர்ப்பங்களை வழங்கியுள்ளோம்.

அண்மையில் கூட, எமது போராட்டத்தில் இருள் குழந்தது. ஆனால், அதே வேகத்தில் அது கலைந்ததையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். மட்டு - அம்பாறைப் போராளிகளும், அங்குள்ள மக்களுமே இப்பிரச்சினைக்கு பெருமளவில் முகங்கொடுத்துத் தீவிரமான இணைந்ததோடு, எமக்குப் புரண ஆதரவையும் தந்தனர். இதனாலேயே நாம் மிகவும் இலகுவாக இச்சிக்கலை வெல்ல முடிந்தது. இதில் எமக்குக் கிடைத்த வெற்றி இனிவரும் காலங்களில் சாதி, மத, பிரதேசவாதம் போன்ற குறுகிய வாதங்கள் எதுவும் எம்மக்களிடையே இருக்கப்போவதில்லை என்பதையே எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

- தேசியத் தலைவர்

வே. பிரபாகரன்

தேங்காய் என - திருடுகிறோம் என்பதே புரியாமல் - வீடு கொண்டுவந்து சேர்க்கிறான். திருடி என்ற பட்டமும் பெறுகிறான்; ஆனால் அவன் பொருட்படுத்துவதில்லை. ஒருமுறை

பெரும் புயற் காற்றில் வீட்டின் ஒரு பகுதி சரிக்கிறது - நீரோடைகள் மூங்கிறு புதர்களிடையே மீன்களை ஒதுக்குகின்றன. அந் புதமான வாழ்வின் முரண்பாடு. அபூவுக்கு அக்காவே நண்பன் - வழிகாட்டி - தத்துவஞானி. அவனை ஓட்டியே அவன் வாழ்க்கை நகர்கிறது - திண்ணைப்பள்ளிப் படிப்பு - அப்பாவின் சேகரிப்பு நூல்களைப் படித்தல் - ஏன், எழுதுதல் - கதைசொல்லி என அவன் வாழ்வு நகர்கிறது. கிராமக் கடவுள் வழிபாடுகள் / சடங்குகள் / மரபுகள் என்பன கதைசொல்லியால் உணர்த்தப்படுகின்றன. தூக்கா வயதுக்கு வந்துவிடுகிறான். ஊர்க் கட்டளை எப்படி இருந்தபோதும் மாங்காய், தேங்காய் எனத் திருடப்போய்விடுகிறான்; இல்லாவிட்டால் வீட்டில் அடுப்பில் பூனை உறங்கும் என அறிவான். ஒருநாள் புவன முகர்ஜியின் வீட்டு தங்கக் குங்குமச் சிமிழ் காணாமல் போகவே அவன் திருடியாகினாலும் தம்பி அதனை நம்புவதில்லை. நோய்வாய்ப்பட்டு, வைத்திய உதவி சரியாகக் கிடைக்காத பட்சத்தில் தூக்கா இளவயதிலேயே மரணிக்கிறான். இதனை அறியாத ஹரிஹர் - ஊர் திரும்பியவன் - திகைத்துப்போய்விடுகிறான். ஊரையே விட்டு காசிக்கு குடும்பத்தைக் கொண்டு செல்கிறான். 25ஆம் அத்தியாயம்வரை இது நிகழ்கிறது. சத்யஜித் ரே தனது படத்தை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறார். ஆனால் கல்கத்தா வாழ்க்கை / தூக்கா தவறவிட்ட ரயில் பயணம் / ஹரிஹர் மரணம் / ஜமீந்தார் வீட்டுச் சேவகம் எல்லாம் சலித்து அபு ஊர் திரும்புவது கதையின் முடிவு.

ஆர். ஷண்முகசுந்தரம் இந்த நாவலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

- செம்பியன் செல்வன் □

கட்டுரைகள், குறிப்புகள், கவிதைகள், சிறிய கதைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. ஆக்கங்கள் சையெழுத்தில், A - 4 அளவு தாளில் இரண்டு பக்கங்களுக்குள் அமைதல் வேண்டும்.

ஆறு இதழ்களுக்கான சந்தா ரூபா 50/-; அனைத்துக் காசுக்கட்டளைகளும் அ. யேகராசா என்ற பெயரில், வண்ணார்பண்ணை அஞ்சல் அலுவலகத்தில் மாற்றும் வகையில் எடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்படவேண்டும்.

'தேநிதல்'

இலக். I, ஓடைக்கரை வீதி,
குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

பலரின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ள -

இளைய தலைமுறை எழுத்தாளரான ச. இராகவன் சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை எழுதிவருகிறார். அவை ஈழத்து வெளியீடுகளிலும், தமிழகத்தின் 'காலச்சுவடு' இதழிலும் வெளியாகியுள்ளன.

இலண்டன் 'ஸ்கிரிப்நெட்' அமைப்பின் இணைப்பாளரான 'கத்தரின் ஸ்டெட்மன்' அவருடன் நிகழ்த்திய நேர்காணல் இங்கு தரப்படுகிறது.

உங்களைப்பற்றிய சிறு அறிமுகம்

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் புறநிலைப் படிப்புக்கள் அலகு 'ஸ்கிரிப்நெட்' நிறுவனத்துடன் இணைந்து ஒழுங்கமைத்த திரைக்கதை உருவாக்கல் பயிற்சி முகாமிக்குத் தெரிவாகி வந்தவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்தப் பயிற்சிமுகாம் தொடர்ந்து நிகழ்த்திய ஒவ்வொரு சுற்றிலும் தெரிவாகி இப்போது, எனது திரைக்கதையை படமாக்கி முடித்துள்ளேன். எனது பெயர் ச. இராகவன்; வடமராட்சி கரவெட்டி கிழக்கில் வசித்துவருகிறேன்.

உங்களது திரைக்கதையின் உள்ளடக்கம் பற்றிய விளக்கத்தைத் தரமுடியுமா?

உள்நாட்டுப் போர் ஒய்ந்திருக்கையில், அப்போருக்குப்பின்பான அதிர்வின் சிறு அலகே திரைக்கதையின் உள்ளடக்கமாகும். எங்கள் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் சொற்ப நயங்களுக்காக கைமாறிச் செல்வதையே இத் திரைக்கதையில் மையப்படுத்துகிறேன். இதில் எங்கள் பண்பாட்டு அடையாளமாக 'முகுப்பேணி' வருகிறது. ஒரு எட்டுவயதுச் சிறுவனின் உணர்வுகள், அசையும் படிமமாக முக்குப்பேணி, தாத்தா தாக்கத்துடன் சிறுவனின் கனவில் வந்து முக்குப்பேணியில் தண்ணீர் கேட்கிறார். சிறுவனிடம் முக்குப்பேணி இல்லை, அவன் காணும் கனவின் தாக்கத்தினால் அவன் எடுக்கும் முடிவு, இவைதான் திரைக்கதையின் பிரதான இழைகள்.

திரைக்கதை உருவாக்கல் பயிற்சிமுகாம் உங்களுக்கு முழுப்பயணை அளித்துள்ளதா?

திரைக்கதை எழுதுவது தொடர்பான அடிப்படை விளக்கத்தை இப்பயிற்சி முகாமினூடாகப் பெறமுடிந்தது. ஆனால், திரைப்படத்தை இயக்குதல் பற்றிய எந்த அடிப்படையான விளக்கத்தையும் நான் பெற்றிருக்கவில்லை. இது பயிற்சிமுகாம் ஒழுங்கமைப்பில் நிகழ்ந்த ஒரு துறைபாடாகும். திரைக்கதை எழுத்தாளர்களே தவறு பிரதியை இயக்குவதா அல்லது திரைக்கதை எழுத்தாளர் தவிர்ந்த இன்னொருவர் பிரதியை இயக்குவதா என்பது முன்னரே தெளிவாக வரையறுக்கப் பட்டிருந்தல் வேண்டும். இதில் ஒரு நெகிழ்வத்தன்மை இருந்தமையால், நான் எனது பிரதியை இயக்கும் பொறுப்பை முதலில் இன்னொருவரிடம் கையளிக்கவேண்டி வந்தது. இதனால் வெறும் திரைக்கதை எழுத்தாளனாக மட்டுமே இப்பயிற்சிமுகாமில் நான் இருந்தேன்; அதாவது, திரைப்பட இயக்கம் எனக்குப் புறம்பாக உள்ள ஒரு செயற்பாடு என நான் இருந்தமையால், இப்பயிற்சிமுகாமில் இருந்து முழுப்பயணைப் பெறமுடியாதிருந்தது.

'முகுப்பேணி' எனும் தலைப்பிலான குறும்படத்தை இயக்கிய அனுபவம் எப்படியிருந்தது?

முற்றிலும் வித்தியாசமான அனுபவமாக இருந்தது. படப்பிடிப்புத் தளத்திலேயே நிறையக் கற்றுச்சொள்ள முடிந்தது. கையில் முறையான திட்டவரைவு இருந்தால், ஒரு முழுநீளப் படத்தைக்கூட ஒருசில நாட்களில் சிறப்பாக எடுத்து முடிக்கலாம். நல்லதொரு குழுச் செயற்பாடு இதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. மேலும்,

திரைக்கதையில் உள்ளபடியே படம் வரவேண்டும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. எப்போதும் திரைக்கதையை நெகிழ்வுடன் வைத்திருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு 'சட்டகம்' தொடர்பாகவும் யதார்த்தபூர்வமான தெளிவு இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு செயற்பாடும் திட்டமிட்டபடி நகர, புரிந்துணர்வுடன் செயலாற்றும் ஆளணியின் அவசியமிருந்தால் வேண்டும். இதெல்லாம் இந்தக் குறும்படத்தை இயக்கியதால் வாய்த்த அனுபவங்கள்.

இதைத்தொடர்ந்து இன்னும் குறும் படங்களை இயக்கலாம் எனும் உத்தல் எழுகிறதா?

ஆம்! இந்த அனுபவம் அத்தகையதொரு உந்தலை ஏற்படுத்தவே செய்கிறது. வலுவான பிணைப்புள்ள ஒரு குழுவை நிரந்தரமாக வைத்திருக்கக்கூடிய வகையில் இயங்கினால், இந்த உந்துதல் செயல்படவும் பெறுவது சாத்தியமாகும் என நம்புகிறேன்.

விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வலுவான திரைக்கதைகள் என் எண்ணத்தில் பதிவாக்கிக்கொண்டிருப்பதை உணர்கிறேன். வசதி, வாய்ப்புகள் எல்லாம் ஒருங்கே பொருந்தி வருகையில் எனது திரைக்கதைகள் குறும்படங்களாக வடிவம் பெறக்கூடும்.

இன்றைய நிலையில் ஈழத்து தமிழ் சினிமா எந்நிலையிலுள்ளது? அது உலகத் தரத்தினை எட்டும் சாத்தியமிருப்பதாக உணர்கிறீர்களா?

இன்றைய நிலையில் ஈழத்து தமிழ் சினிமா நம்பிக்கையளிக்கும் வகையில் முன்னேறி வருவதற்கான தொடக்கப் புள்ளியிலுள்ளது. இதில் நிர்மாணம் அமைப்பு முக்கியமான பங்கினை வகித்து வருகின்றது. ஞானரத்ன போன்றோரின் இயக்கத்தில் வெளிவரும் திரைப்படங்கள் நம்பிக்கையளிக்கின்றன. பாத்திர வார்ப்புகளில் முக்கிய கவனம் செலுத்திவரும் ஞானரத்னின் படங்களில் குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு கலைநேர்த்தியைக் காண்கிறேன்; இந்தக் கலைநேர்த்தியின் அடிப்படையில்தான் ஈழத்துத் தமிழ் சினிமாவின் முன்னேற்றத்திற்கான தொடக்கப் புள்ளியைக் காண்கிறேன்.

உலகத்தரத்தினை ஈழத்துத் தமிழ் சினிமா எட்டக்கூடிய சாத்தியம் இருக்கிறது. 'இனி காப்பாற்றவே முடியாது' என்று அனைவராலும் ஏகமனதாகக் கருதப்பட்ட ஈரானிய சினிமா' இன்று உலகத் தரமான திரைப்படங்களைத் தந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் ஈரானிய சினிமாவை முன்மாதிரியாகக்கொண்டு ஈழத்துத் தமிழ் சினிமா இயங்கவேண்டும். அடுத்தது நல்ல சினிமா பற்றிய அறிமுகமும், இரசனை மட்டமும் உயரவேண்டும். இதற்கு முக்கியமாக இனிவரும் தலைமுறையை முன்றாந்தர சினிமா மாயைக்குள் சிக்காமல் பாதுகாக்கவேண்டும். அததோடு எங்களது தனித்துவங்களை தகுந்தமுறையில் அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். இந்தச் செய்முறைகளை நாங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றமுடிந்தால், ஈழத்துத் தமிழ் சினிமா உலகத்தரமான படங்களைக் கொண்டு வருவது

எளிதில் சாத்தியப்படும் ஆனால், இந்தச் செய்முறைகளை நாங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற அர்ப்பணிப்புணர்வுடன் கடினமாக உழைக்க வேண்டியிருக்கும். இன்னொரு பக்கத்தில் ஏற்கெனவே முன்றாந்தர சினிமா மாயைக்குள் முழுகியிருக்கின்றவர்களை வெளியிழுத்து, எங்களது சினிமாவுக்கான தனித்துவத்தை உணரவைக்கின்ற தேவையும் இருக்கிறது; அது சாத்தியமாகாமலும் போய்விடலாம்.

திரும்பவும் திரைக்கதை உருவாக்கல் பயிற்சிமுகாம் பற்றிய ஒரு கேள்வி. கற்றல் செயற்பாட்டிற்கு மேலதிகமாக இதன்மூலம் எவ்வகையில் நீங்கள் நயமடைந்துள்ளீர்கள்?

கற்றல் செயற்பாட்டினைக் கடந்து நல்ல சினிமா பற்றிய அறிமுகத்தைத் தரக்கூடிய, சினிமா இரசனையை உயர்த்தக்கூடிய, 'ஒளல் கிரீக் பாலத்தில் ஒரு சம்பவம்', 'மொன்குன் வெடிங்', 'கரும்பலகைகள்', 'சலாம் பொம்பே', 'ரூயல்', 'ஹிரோசிமா மொன் அமொர்', 'வைது மமா', 'ஒலிவ மரங்களினூடாக...', 'சாட்சி', 'வெள்ளை பலான்', 'பறவைகள்', 'இருளின் விளிம்பு', 'கந்தவாரா', 'பயங்கரவாதி', 'ஷேக்ஸ்பியர் இன் லைவ்', 'இருளடைந்த பெளர்னமி', 'நெருப்பு' போன்ற படங்களைப் பார்க்க முடிந்தது. இந்தப் படங்களோடு எற்பட்ட பரிச்சயம், சினிமா இரசனை என்பதை இன்னொருபடி மேலே உயர்த்திக்கொள்ள ஏதுவாயிருந்தது. இது, பயிற்சிமுகாமினூடாக கற்றல் செயற்பாடு என்பதைத் தாண்டி நான் அடைந்த நயமாகும்.

ஈழத்து சினிமா இரசனை மற்றும் சினிமா விமர்சனத்தளம் என்பனவற்றின் தற்போதைய நிலைப்பற்றி.....

ஈழத்து சினிமா இரசனை மிகக் குறைந்த மட்டத்திலேயே உள்ளமை வேதனைக்குரியது. மலிவான உணர்வுகளைத் தூண்டும் முன்றாந்தர தென்னிந்திய சினிமாவை உன்னதமாகக் கருதும் இரசனையாளர்களே மிகுந்துள்ளனர். இரசனையை மேம்படுத்தும் அமைப்புகளும் மிகக்குறைவு. யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் புறநிலைப் படிப்புகள் அலகினால் வராராதம் நல்ல திரைப்படங்கள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. மிக அண்மைக் காலத்தில், கட்டைவேலி நெல்லியடி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின்கீழ், கலாசாரக் கூட்டுறவுப் பெருமன்றமும் திரைப்பட வட்டத்தை அமைத்து மாதாந்தம் நல்ல திரைப்படங்களைக் காண்பிக்கும் முயற்சியை ஆரம்பித்துள்ளது (ஆனாலும் பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே உள்ளது). இதுதவிர, நல்ல சினிமாவை அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சிகள் எதுவும் இடம்பெறுவதில்லை.

சினிமா விமர்சனத்தளமும் வறண்டு போயிருக்கிறது. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வருகின்ற திரைப்பட விமர்சனங்களை நோக்கினால் படத்தின் கதைச்சுருக்கத்தைத் தருவதுதான் பொதுவான போக்காகவுள்ளது. விரிவும் ஆழமும் உடைய விமர்சனங்கள் மிகக்குறைவு. அ.வேசுராசா, கே.எஸ்.சிவகுமாரன், குப்பிழான் ஐ.சண்முகன் ஆகியோரைத் தான் நல்ல விமர்சகர்களாக இனங்காண முடிகிறது. உண்மையில் சினிமா விமர்சனத்தளம் செழித்திருப்பது நல்ல சினிமா பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த, முக்கியமானது! □

அரசியல் உலகம் போன்று சமத்துவ இலக்கிய உலகிலும் “பயங்கரவாதங்கள்” நிலவிவருகின்றன; அண்மைக் காலத்தில் அதிகரித்தும் உள்ளன. இவற்றின் விளைவாக குறிப்பாக இளந்தலைமுறையினர் மத்தியில் பெரும் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. இதுபற்றிச் சிந்திக்க அல்லது தெரிந்துகொள்ள முற்படுவது பயனுடையது.

நீண்டகாலமாக நிலவிவரும் இத்தகைய பயங்கரவாதங்களுள் ஒன்று இலக்கியப் பரிசுகள் தொடர்பானது. இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலம், வடக்குக் கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டுத் திணைக்களம், இலக்கிய அமைப்புகள் முதலியன இத்தகைய பரிசுகளை வருடந்தோறும் வழங்கிவருகின்றன. பரிசுபெறும் எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் கலைஞர்களும் இவை காரணமாகப் புளகாங்கிதம் அடைகின்றனர்; நூல்களின் பின் அட்டையிலும் ஏனைய இடங்களிலும் இதுபற்றிப் “பொன்னெழுத்துக்களால்” பொறித்துக் கொள்கின்றனர்! இவற்றிற்கான சமூக அங்கீகாரமும் உண்டு.

பொதுவாகவே இத்தகைய பரிசுகள் தரமற்ற நூல்களுக்குக் கிடைத்துவருகின்றமை கண்கூடு. அண்மைக் காலமாக இத்தகைய நிலை அதிகரித்து வருகிறது. சில அமைப்புகளின் தெரிவு முடிவுகள் குழுத் தலைவரின் செல்வாக்கிற்கு உட்படுவதுண்டு. சில சந்தர்ப்பங்களில் போட்டி நடுவர்களின் முடிவுகள் ஒருபுறம் இருக்க, பிரதேச அடிப்படையில் (எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்ற பாராள மனதுடன்) பரிசுகள் தீர்மானிக்கப் படுவதுமுண்டு. சில வேளைகளில் இரண்டொரு நூல்களே கிடைக்கிறபோது, “அரசு நிதியினை ஏன் திருப்பி அனுப்பவேண்டும்?” என்பதற்காக, அவை தரமற்றதாக இருக்கின்றபோதும் அவற்றுள் ஏதோ ஒன்றுக்குக் கொடுக்கப்படுவதும் உண்டு. வேறுசில சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்ட நூல் தரமற்றதாக இருப்பினும், குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் நீண்டகாலமாக எழுதி வருபவர் என்பதற்காக கருணை காட்டப்படும்! சிலவேளைகளில் தமக்கு விரும்பியோருக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக எவருக்கும் கொடுக்காமல் விடுவதும் உண்டு. எழுத்தாளர்கள் ஒருவர் ஒருவர் தமது செல்வாக்கைப் பிரயோகிக்கவும் முற்படுவர். பரிசு கிடைக்காத சிலர் பரிசு முடிவுகள் பற்றிய ‘அவதூறுகளை’ அள்ளி வீசுவதும் உண்டு. இவையெல்லாம் கடந்து மிக அபூர்வமாகவே தரமான நூலுக்குப் பரிசு கிடைக்கிறது. சுருங்கக்கூறின, தெரிவு நூல்கள் தென்னாறு வத் தரமானவை தரமற்றவையாக இருக்கின்றன என்பதே உண்மையாகிறது. இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற பின்னணியில் பரிசு கிடைத்தாலுங்கூட அவ்வாறு பரிசு பெற்றோர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற இலக்கிய - சமூக அங்கீகாரம் எவ்விதத்திலும் குறைந்துபோவதில்லை. ஆக, இவ்வாறு பரிசு பெறும் நூல்களை (ஒரு விதிவிலக்குகள் தவிர) தரமான நூல்கள் என்று மயங்குகின்ற அபாயத்துக்குள் விழுந்துவிடாமல் இளந்தலை முறையினர் மீளவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

‘மேற்கூறிய வழிகளில்’ கிடைக்கும் பரிசுகள் போன்றே ‘தமிழ்மணி’, ‘கலாகுரி’ முதலான பெயர்களில் வழங்கப்படும் விருதுகள், பட்டங்கள் என்பனவற்றின் நிலையும் உள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது (எவ்வாறாயினும் இத்தகைய பட்டங்களும், விருதுகளும் வருடந்தோறும் அதிகளவு வழங்கப்பட்டு வருவதனால், வெகுவினரவில், இவற்றைப் பெறுவோருக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் ‘கஷ்டமான நிலைமையும்’ உண்டு).

நூல் வெளியீட்டு விழாக்களிலும் “பயங்கரவாதம்” நிலவுகின்றது. விழா

அறிவித்தல்களில் ‘விமர்சன உரை’ என்று இருக்கும்; நிகழ்வு நயப்புரையாகவோ அறிமுகவுரையாகவோ இருக்கும். நூலைப் படித்தோ படியாமலோ ‘புகழ்மலர்கள்’ சொரியப்படும். இலக்கியத்துறை சாராத பேராசிரியர்கள் விமர்சன உரைக்கு அழைக்கப்படுகின்றபோழுது, பேராசிரியர் தகைமை காரணமாக வெளிபுலகம் அவரது வார்த்தைகளை வேதமாகக் கருதிவிடுகின்றது.

ஆய்வரங்கு, கருத்தரங்கு மேடைகளிலும் பயங்கரவாதம் இடம்பெற்று வருகிறது. தாராள மனதுடன் தமது பெயரைக் கொடுத்துவிட்டு வருகை தராதோர் ஒருபுறமிருக்க, வருவோருள் கணிசமானோரது உரைக்கும் கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பிற்கும் தொடர்பிருக்கும் தன்மை வரவர்க்குறைந்துகொண்டே போகிறது. இன்னொரு சாரார் குறிப்பிட்ட உரையினைப் பல்லாண்டுகளாகவே - பல இடங்களிலே - ஆற்றிவரும் நிலைமை உள்ளது. தவிர, நவீன இலக்கியம் தொடர்பான

இலக்கிய உலகின் “பயங்கரவாதங்கள்!”

உரைகள் தொகுப்பு நூல்களில் மட்டும் தங்கியிருப்பதில்லை; அவை சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் என்பவற்றுடனும் தொடர்புடையன. எனினும், தொகுப்பு நூல்களை மட்டும் படித்துவிட்டு ஆற்றப்படும் உரைகளும் உள்ளன. சுருங்கக்கூறின, உண்மையான ஆர்வலருக்கு ஆய்வரங்குகளாலும், கருத்தரங்குகளாலும் ‘தவப்பொழுது அவப்பொழுதாவதே’ கிடைக்கும் பயனாகிறது (எனினும், இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்திக்கின்ற அரிய வாய்ப்பு அவ்வேளை ஏற்படுவதனை மறுப்பதற்கில்லை).

வெகுஜன ஊடகங்களான பத்திரிகைகளும் (அண்மைக்காலமாக) தனியார் வானொலி, தொலைக்காட்சிச் சேவைகளும் இலக்கிய உலகில் இன்னொருவித “பயங்கரச்” சூழலை உருவாக்குவதில் கணிசமான வெற்றிகண்டு வருகின்றன. இவற்றின் கைங்கரியத்தினால் சாதாரணரான பலர் பிரபல ஆய்வாளர்கள், விமர்சகர்கள், இலக்கிய மேதைகளாக மாறிவருவதனை அறிய முடிகிறது!

அச்ச உலகினுள் கடந்த சில ஆண்டுகள் தொடக்கம் கணினிப் பயன்பாடு அதிகரித்து வருகின்றமை நாமறிந்ததே. இதனால் நன்மைகள் ஏற்படுவது ஒருபுறமிருக்க, இலக்கியத் தரமற்ற குப்பைகள் பல குவிந்து வருவது நிதர்சனமானது. அத்தகைய நூல்களின் அழகான ஓவியங்களும், போட்டோக்களும், எழுத்துகளும் இளம் வாசகரது மனதைக் கொள்ளைகொண்டு அத்தகைய நூல்கள் பற்றிய ‘நல்ல’ அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கி விடுகின்றன. மேதா, வைரமுத்து பாணியில் வந்து குவியும் புதுக்கவிதை நூல் வெளியீடுகள் இவ்வேளை நினைவிற்கு வருகின்றன.

இதுவரை கூறியவற்றைவிட, குறிப்பாக தொண்ணூறுகள் தொடக்கம் உருவாகி வந்துள்ளதொரு “பயங்கரவாதம்” சற்றுக் கொடூரமானது; பரவலாக உணரப்படாதது. அதாவது, போர்க்கால அனர்த்தங்களின் உச்ச விளைவுகள் காரணமாக தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்த பிரதேசங்கள் துண்டாடப்பட்டு வந்துள்ளன (‘இரானுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம்’, ‘இரானுவக் கட்டுப்பாடற்ற பிரதேசம்’ என்ற தொடர்களுடாக இதனை எளிதாக விளக்கிவிடலாம்). இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற

சூழலில் பிற பிரதேச - தரமான - இலக்கியங்கள் இன்னொரு பிரதேசத்திற்குள் வரமுடியாத தூர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால், குறிப்பிட்ட பிரதேசமொன்றின் தரமற்ற நூல்களையே அப்பிரதேச இளம் வாசகர்கள் வாசிக்க முற்படுகின்றனர்; அவற்றை உன்னத இலக்கியங்களாகக் கருதுகின்றனர். இதிலிருந்து மீள்வது எவ்வாறு என்பதே கேள்வியாகிறது. ஏல்வே எமது விமர்சன உலகம் ‘வறுமையால் பிடிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற நிலையில், அவ்வாறான மீட்சி என்பது பகற்கனவாகலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட பிரதேசத் துண்டிப்புகள் நிலவிவரும் சூழலில் பிரதேசமட்ட இலக்கிய விழாக்கள், கருத்தரங்குகள் என்பன நடைபெறுவதும் இலக்கிய மலர்கள் வெளிவருவதும் இடம்பெறுவதனால் இன்னொரு வகையான “பயங்கரவாதம்” உருவாகி வேகமாக வளர்கிறது. குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் இலக்கியமே உயர்ந்த தரமுடையதென்றும், ஏனைய பிரதேசத்தவர்கள் அவை பற்றி விமர்சனம் செய்வது தகாதசெயலென்றும் பிரதேச வெறிகலந்த கூக்குரல்கள் கிளம்புகின்றன. ஒருசில பிரதேசக் கருத்தரங்குகளில் பிறபிரதேச ஆய்வாளர்கள் அழைக்கப்படாத - அழைக்கப்படத் தேவையில்லை என்ற - நிலைமை வேருன்றி இருப்பதும், அத்தகைய பிரதேசத்தவர்களே அங்கு அரசோச்சி வருவதும், நிகழ்ந்து வருகின்றன.

இதுவரை நாம் கவனித்துவந்துள்ள “பயங்கரவாதங்களுக்கு” உட்படாமல், குறிப்பாக இளந்தலைமுறையினர் மீள்வதும் மீட்டெடுக்கப் படுவதும் அவசியமானதென்பதனை நாம் மனதிலிருத்திக்கொள்ள வேண்டும்!

- கருணை பாரதி □

ஒரு புன்னகையிலும்...

வைத்தியசாலை
வரவேற்பறை -
தந்தை முன்னேவர்
நீங்கள் இருவரும் வரும்
காலடி ஓசை,
திரும்ப வைத்தது.

வாசலில்
செருப்பை மாட்டும்போது - ஒரு
‘மலர்’ என மலர்ந்தாய்
நின் புன்னகையால்!

காலடி
வைக்குமுன் மீண்டும்
கண்கள் சிரிக்கவும்,
புன்னகையுடன் கையசைத்து
மின்னலென,
மறைந்தாய்.....

உலகில்
வேறென்ன வேண்டும்?
கப்பியேல் ஒக்காறாவின்* -
“முன்னொரு காலத்தில் மகனே...
நினைவில்...

அன்றிரவு
நித்திரையில் உனது
புன்னகை,
கவிதை - உனது
நினைவுடன்.....!

*நைஜீரியக் கவிஞன்
- கவிஷான்

படிப்பகம்

விடுதலை

விடுதலை - அன்ரன் பாலசிங்கம், பக். 256 +vi, விலை ₹ 9.50, பெயர்மக்கல் பதிப்பகம், இங்கிலாந்து.

“மனித வாழ்வு பற்றியும், மனித வரலாறு பற்றியும், மனித விடுதலை பற்றியும் புதுமையான, புரட்சிகரமான சிந்தனைகள் அறிமுகம் செய்யப்படுகிறது.” - பதிப்பாளர்.

தேசத்தின் பாடல்கள் - வளவை வளவன், பக். 183+X, விலை 150/= நீதிவளவன் வெளியீடு, கனகராயன்குளம்.

பல்வேறு பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் முன்னர் வெளியான 21 சிறுகதைகளின் தொகுப்பு; ‘உலக அரங்கில் விடுதலை வேண்டிப் போராடும் அனைத்துத் தேசங்களினதும் பாடல்கள் எனக் கொள்ளலாம்’ என்கிறார் ஆசிரியர்.

நினைவுள் மீள்தல் - தானா விஷ்ணு, பக். 60, விலை 75/=, மீனக்கை 2, கிமையாணன் கழகம், உடுப்பிட்டி.

“குருதியும் கந்தகமும் கலந்த வாசனையாகத் திரண்ட நாள்களில் விஷ்ணுவின் கவிதைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன” என்கிறார் கருணாகரன்.

வித்யைல்லாம் தோரணங்கள் - தாமரைச் செல்வி, பக். 84+ viii, விலை 170/=, மீரா பதிப்பகம், C-3/5, அன்டர்சன் தொடர்மாடி, பார்க் வீதி, நாரஹேன்பிட்டி, கொழும்பு.

இந்திய இராணுவம் இம் மண்ணில் நிலைகொண்டிருந்த காலத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்ட நாவல்; இது, ஆசிரியையின் நான்காவது நாவல்.

மீண்டும் துள்ளிக்கும் வசந்தம் - அம்புலி, பக். 107+xii, விலை 100/=, மகளிர் வெளியீட்டுப் பிரிவு, தமிழ் விடுதலைப் புலிகள்.

விடுதலைப் போர்காலத்தில் உருவாகிய போராளிக் கவிஞரின் 35 கவிதைகளின் தொகுப்பு, இக்கவிதைகள் “தீக்குளித்துக் கொண்டிருக்கும் எனது தேசத்தின் நெஞ்சிலெழுந்த நெருப்புகள்” என்கிறார் கவிஞர்.

சிறுகதை - சி. சுதந்திரராஜா, பக். 40+ii, விலை 60/=, சாந்தி பிளேனரேஸ், யாழ்ப்பாணம்.

மல்லிகை இதழில் வெளியான பதினைந்து சிறிய கதைகளின் தொகுப்பு; இது, ஆசிரியரின் இரண்டாவது சிறுகதை நூல்.

சரம்- ஆர். ஏ. நாயகி, பக். 35+X, விலை 100/=, நலன் அபிவிருத்திச் சங்கம், புனித யாகப்பர் மகளிர் வித்தியாலம், குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

மதம், தமிழ், போராட்டம், தலைவன் எனத் தன் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கவிஞரின் முதலாவது தொகுதி.

தென்விலங்கைக் கவிதை - பத்மநாதன், பக். 132+xxxii, விலை 175=, தூண்டி, கேணியடி, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

பல்வேறு கவிஞர்களின் 53 மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளின் தொகுப்பு; பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் நீண்ட முன்னுரையும், கவிஞர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களும் நூலிற்கு அணிசேர்க்கின்றன.

தூண்டி (காலாண்டிதழ்) - தி. செல்வமனோகரன், பக். 48, விலை 40/=, 141, கேணியடி, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

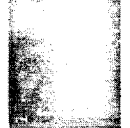
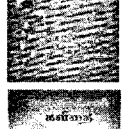
சிறுகதை, கவிதை, நூல் அறிமுகம், நோக்காணல், கட்டுரைகள்; ‘பத்தி’ என படிக்கவேண்டிய உள்எடக்கத்துடன் - நவீன வடிவமைப்புடன் வெளியாகியிருக்கிறது.

ஆத்மா (ஏப்ரல் 2004) - ஆசிரியர் குழு, பக். 12, விலை 5/=, மனிதம் கலந்தாய்வுக் குழு, கிலக். 40, கோவில் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சமூக, அரசியல், பண்பாட்டுத் தளங்களில் அனுபவம் சார்ந்து விமர்சனக் கருத்துக்களைப் பரவலாக்கும் எளிமையான சஞ்சிகையின், 19 ஆவது இதழ் வெளியாகியுள்ளது.

அறிவீசை (இதழ் - 2) - பா. துவாரகன், பக். 48, விலை 20/=, தூண்டி வெளியீடு, 141, கேணியடி, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

அறிவியலுக்கு முதன்மைகொடுத்து, பொது அறிவு - கலை சார்ந்த விடயங்களையும் இணைத்துத்தரும் இதழ்; மாணவர், இளைஞரிற்கு நிறைந்த பயனை வழங்குகிறது.

உத்தம பிழைகள்!

“இன்றேவல் வீட்டோண்ண ஒருக்கா ‘பாங்க’ கிற்கு ஏற்றிப்போறியா?” என்று மணி கேட்டிருந்தான்.

சைக்கிள் போய்க் கொண்டிருந்தது. முன்னுக்கு மணி. சாதாரணத்துவங்களுக் கெல்லாம் கற்பை விளம்பரப்படுத்தாத, வறள்கிற பள்ளிக்குழலை ஈரலிப்பாக வைத்திருக்கிற, குறுகிய வட்டங்களிலிருந்து வெளியேறி - சுயாதீனமாக இயங்குகிற அவன் கதைத்துக் கொண்டே வந்தான்.

“உனக்குத் தெரியுமோ? கூடப் படிப்பிக்கிற அநேகமான ஆம்பிளைகளுக்கு விகாரமான மனநோய் இருக்கு. கால் ஊனமான ஒருத்தனுக்கு கழுத்தை நீட்டினதால் எனக்கு ஒழுங்கான முறையில் ‘செக்ஸ்’ கிடைக்காது என்கிற எடுகோளோட அவையன் என்னை அணுகிறது பயமாயிருக்கு. பெம்பிளையன் என்ன குறைவா? சின்ன விஷயங்களுக்கெல்லாம் தங்களுக்கு மட்டுமே கற்பு இருக்கிறதா விளம்பரப்படுத்திப் பெருமையடிக் கிற இவளுகளால் என்னையெல்லாம் செக்ஸிற்கு அலையிறவளாத்தான் பாக்கேலும்.....”

சைக்கிள் கடந்து செல்லவும் கேற்றடிகளில் நின்று கதைத்தவர்கள் அதை நிறுத்தி - நிதானமாக எங்களைப் பார்த்தனர். அவர்சளைத் தாண்டியதும் ஏதோ கிசுகிசுப்பதாய் உணர்வு; அவளும் உணர்ந்திருப்பாள்.

எதிரே சைக்கிளில் வந்த ஒரு பொடியன் ‘மன்மத ராசாவை’ சத்தமாகத் தொடங்கி பாடிக்கொண்டு போனான். பிறகு முடக்கொன்றில்

எங்களை விலத்திய - சமாந்தரமாகச் சைக்கிள்களில் வந்த பொடியன் நாலைந்து பேரில் ஒருத்தன், “நாட்டுக்கட்டையை நச்செண்டு அழுக்கி என்ஜோய்” எனச்சொல்ல, மற்றவர்கள் கூக்காட்டிச் சிரித்துக்கொண்டே போயினர். தொடர்ந்தும், சைக்கிள்களிலும் நடந்தும் எங்களைக் கடந்தவர்கள் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தபடி.....

மேயின் றோட்டில் ஏறவும் ஓரமாக நின்ற ஆமிக்காரரில் ஒருத்தன் எங்களைப் பார்த்து சீட்டியடிக்கத் தொடங்கினான்.

எந்தக் கதைகளும்பிணி வந்தவன் ‘பாங்க’ வாசலில் நான் சைக்கிளை நிறுத்தவும் இறங்கிக்கொண்டவன், தனது வழமையான உதடுகள்கோணின சிரிப்புடன்,

“உன்னையும் என்னையும் தவிர்த்துப் பார்த்தா இஞ்ச எல்லாருமே உத்தமமான பிறவிகள்தான்” எனச்சொல்லி ‘பாங்க’ கினுள் நுழைந்தான்.

நான் அவளின் திரும்புதலுக்காகக் காத்துநின்றேன். **தேவேந்திரன்** □

எங்களின் சண்டை

என் சகோதரனுடன் சண்டையிட்டேன்

எதுபற்றி எனப் புரியவில்லை

ஒன்றிற் தொடங்கி மற்றையதிற்றதாவி.....

எவ்விதமோ நாம் மோதிக்கொண்டோம்

தொடக்கமோ வெகு சாதாரணம்.....

முடிவோ மிகக் கடுமையாய்ப்போயிற்று.

தானே சரியென அவன் வாதிட்டான்.....

அவன் தவறெனநான் அறிந்திருந்தேன்.

நாம் ஒருவரைஒருவர் வெறுக்கலானோம்

பிரகாசமான பகற்பொழுது

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

கறுத்து இருண்டுபோனது!

திடீரென என் சகோதரன்

என் முதுகைச் சுரண்டினான் -

“வா..... இன்றைய இரவுப்பொழுதும்

இவ்விதம் கழிய வேண்டாம்.....

நானேதான் தவறிழைத்துவிட்டேன்.”

அப்போது அவன் சரியாகியிருந்தான்!

ஆங்கிலமூலம்: எலியன் .வரஜீவியன்

தமிழில்: ந. சத்தியபாலன் □

யாருமல்லாத.....

நான் யாருமேயல்ல

நீங்கள்.....?

நீங்களும் யாருமேயில்லையா.....

- எனில்

நாம் இருவர் இருக்கிறோம் இங்கே.....

வெளியே சொல்லிவிடாதீர்கள்.....

அவர்கள் எம்மைப் புறக்கணித்து

நாடுகடத்தி விடுவார்கள் தெரியுமா?

இன்னான்ன முத்திரைகுத்திக் கொள்வது

எத்தனை சாரமற்ற செயல்

எத்தனை பகிரங்க அவமானது

தவளையொன்று தன் பெயரை

ரசிக்கும் சேற்றிடம் முரசறைந்து

சொல்வது போல்?

ஆங்கிலமூலம்: எமில் டிக்கின்சன்

தமிழில்: ந. சத்தியபாலன் □

பகிர்வு

♦ சரியான இலக்கியங்களைவிட நகைச்சுவை, ஆடல், பாடல் உள்ள படங்கள் களிப்பூட்டுகின்றன. இந்தக் களிப்பூட்டல் உள ஆரோக்கியத்திற்கு நல்லதல்லவா?

வி. சாந்தகுமார்
ஹாலிக் கல்லூரி,
பருத்தித்துறை.

* சரியான இலக்கியங்கள் ஆரோக்கியமான ஆளுமையைக் கட்டமைக்கின்றன என்பதை முதலில் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். களைப்படைந்த உடலிற்கும், நெருக்கீடுகொண்ட மனதிற்கும் தேவைப்படும் ஓய்வு நிலையை - புதுணர்ச்சியை வழங்கக்கூடிய படங்களும் அவசியம்தான். ஆனால் செந்தில், கவுண்டமணி, வடிவேலு வகையறாக்களின் நகைச்சுவை எரிச்சலையல்லவா தருகின்றது! ஆடல், பாடல் காட்சிகளும் பெரும்பாலும் பொதுப்புத்தியை அவமதிப்பதுடன், ஆபாசமாய் - அருவருப்பாய் உள்ளன.

பழைய நகைச்சுவைப் படங்களான அடுத்தவிட்டுப் பெண், காதலிக்க நேரமில்லை, நல்லதம்பி போன்றவை பயனுள்ளவைதான்!

சுடீயுநெட் குறும்பட விழா!

அரசு சாரா நிறுவனங்களின் (என்.ஜி.ஓ.) எண்ணிக்கை நமது பகுதிகளில் பெருகி வருகின்றது; நாடகம், சினிமா ஆகிய துறைகளுக்குள்ளும் அவை நுழைந்துள்ளன.

எமது மக்களிற்கு எதிரான போரின்போது அரசுக்கு உதவியும் ஒத்தாசையும் வழங்கிய அதே நாடுகளிலிருந்து, சமாதானம், அபிவிருத்தி, மனித உரிமைகள், சிறுவர் நலன் எனச் சொல்லியபடியே அவை வருகின்றன. சண்டை யின் பேரிலும் அவர்கள்; சமாதானத்தின் பேரிலும் அவர்கள்! இவர்களிற்கெல்லாம் எம்மீது ஏனென்ற அக்கறை? ஒவ்வொரு 'அக்கறை'யின் பின்னாலுள்ளவை பற்றிய 'அவதானம்' எமக்குத் தேவை; சோழியன் குடுமி கம்மா ஆடுமா?

இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த 'ஸ்கிரிப்நெர்' அமைப்பு, 'சமாதானச் சுருள்' என்று இடையில் சொல்வதில், 'சமாதான வியாபார' நிரோட்டத்தில் அதுவும் கலந்திருப்பதாகவே உணரமுடிகிறது.

இந்த அமைப்பு நடாத்திய திரைக்கதை உருவாக்கல் பயிற்சிமுகாமில் பங்குபற்றிய எழுத்தாளர்களின் திரைக்கதைகளை வைத்து உருவாக்கப்பட்ட ஏழு குறும்படங்களின் விழா, பங்குனி 14 இல், யாழ். கைலாசபதி கலை அரங்கில் நடைபெற்றது.

இரண்டு குறும்படங்கள் சிங்களக் கலைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை; ஏனைய ஐந்தும் தமிழ்க் கலைஞர்களாலாக்கப்பட்டவை.

ஆனந்த அபயநாயக்க திரைக்கதை எழுதி இயக்கிய 'அதிகாலையில் இருள்', டெலோன் வீரசிங்க எழுதி இயக்கிய 'ஒளித்துப் பிடித்து' இரண்டும் ஒப்பீட்டளவில் நேர்த்தியுடன் அமைந்தவை. காட்சிப்படுத்தல், பாத்திரச் சித்திரிப்பு, சீரான தொகுப்பு, கதைக்கருவின் பரிமாற்றம் என்பன சாதகமாக உள்ளன. 'ஒளித்துப் பிடித்து' படம் கூடுதலான உரையாடலைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், கதையின் மையமான பிந்துனு வெவ படுகொலைகளின் குரத்திற்கு மாற்றான சிங்களச் சிறுமியின் மனிதாபிமானத்தை நன்றாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

ஏனைய ஐந்து குறும்படங்கள் எமக்குப் பழக்கமான மனிதர்கள், களங்கள், பிரச்சினைகள் பற்றியனவாயே உள்ளன. எனினும் கலைத்துவரீதியில் பார்க்கையில் சிறப்பம்சமாக இருப்பது, சினிமாவின்

♦ செங்கை ஆழியானை ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கும் நீங்கள், அதற்கான காரணங்களைக் கூறுவீர்களா?

ச. பவானந்தன்
ஹாலிக் கல்லூரி,
பருத்தித்துறை.

* விடமாட்டேன் என்கிறீர்களே! இந்திய ஜனரஞ்சக எழுத்துக்களைப் படிக்கும் சமுத்திர வாசகரில் பெரும்பாலும் விரும்பி வாசிக்கும் நாவல்களை எழுதிய சமுத்திர எழுத்தாளர் அவர்தான்! ஜனரஞ்சக எழுத்து மேலோட்டமானது! உடனடிப் பரபரப்புக் களையும் 'கவர்ச்சி' களையும் கொண்டிருக்கும். கூடுதலான எண்ணிக்கையில் 'தயாரிப்பு'க்களைச் செய்பவராகவும் ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர் இருப்பார்; செங்கை ஆழியானும் அப்படித்தான். எழுத்து 'வியாபாரத்தின்' அக்கறையானவர்; எனவே, ஏராளமாய் நாவல்கள் 'தயாரிக்கிறார்' - உயிர்ப்பான 'பேச்சு மொழி'யைக்கூட சரியாக அவரால் எழுத முடிவதில்லை. ஒரு "நாவலை" எழுதிவிட்டு அதை அப்படியே அச்சுக்குக் கொடுத்து விடுவாராம்; இரண்டாம் தடவை பார்ப்பதில்லையாம். படைப்பைச் செம்மைப்படுத்தும் பொறுப்புணர்வுகூட இல்லை! தவிர, ஜனரஞ்சகத்திற்குரிய கவர்ச்சி - கிளுகிளுப்பிற்கும் நிறைய உதாரணங் காட்டலாம்!

♦ 'கலை ரசனை உணர்வு' அகச்சார்பானது; ஆளுக்கள் வேறுபட்டது..... உங்களைப் பாதித்த

அடிப்படைப்பண்பான காட்சிப்படுத்தலாகும்: நமது 'கமொர்'க் கலைஞர்களின் திறமையை உறுதிப்படுத்துவனவாக இவை உள்ளன. டயஸ் மூன்று படங்களிலும், அல்பேட் பவுலஸ் இரண்டு படங்களிலும் 'கமொர்'வைக் கையாண்டுள்ளனர். இவ்விருவரும் ஏற்கெனவே - ஸ்கிரிப்நெர் வருவதற்கு முன்பு - 'நிதர்சனம்' அமைப்பினால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள்.

'போருக்குப் பின்' குறும்படம், கதைதாக்க கணாமற்போன தந்தைபற்றிய சிறுவனின் உணர்வுத் தாக்கத்தைச் சொல்கிறது. கதைப் போக்கு, நடப்பு, பின்னணி இசை, காட்சிப் படுத்தல் - பொருத்தமான இரண்டு பின்னோக்குக் காட்சிகளுடன் சிறப்பாக உள்ளன. ஆனால், இறுதிகாட்சியில் சிறுவன் இராணுவ வீரனைப் பிடித்துக்கொண்டு மார்பில் அடித்தபடி "சொல்லு அப்பா எங்க?" எனத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்பது இயல்பற்று, படத்தின் முழுமைத்தன்மையை ஊறுபடுத்திவிடுகிறது.

'செருப்பு' படம், ஒரு சிறுமியின் புதுச் செருப்புப் பற்றிய

நன்றாக அமைந்துள்ளன. உண்டியலில் கம்பியினால் தாய் காசு தட்டி எடுக்க சிறுமியின் கலங்கிய முகத்தைக் காட்டும் அண்மைக்காட்சி: நிமிர்ந்தும் கவிழ்ந்தும் கிடக்கும் இரண்டு செருப்புகளின் அண்மைக் காட்சி (சிறுமி ஒரு கால் இழந்தபின்) போன்றவை சிறப்பான காட்சிகள். ஒலிப்பதிவில் தெளிவின் இருக்கிறது. இறுதிக் காட்சியில் தாயும் தகப்பனும் அருவது மிகைவெளிப்பாடாக இருப்பதும் குறையாது.

'மூக்குப் பேணி' படத்தை இராகவன் எழுதி இயக்கியுள்ளார். பண்பாட்டு அடையாளங்கள் விலைபோகாது பேணப்பட வேண்டும் என்பது கலைஞரின் நோக்கம்; கனவில் வரும் தாத்தா 'மூக்குப் பேணியில் தண்ணீர் தரும்படி கேட்பதை' வைத்து, சிறுவனின் ஏற்படும் உணர்வாக இதனை வெளிப்படுத்த முயல்கிறார். எனினும் போதிய அளவில் கலைஞரின் நோக்கம் வெளிப்படாடையவில்லை.

புத்தகம், திரைப்படம் எவை?

பா. துவாரகன்
ஏழாலை.

* 'பாதிப்பு' என்பதை தாக்கம், ஈர்ப்பு எனக் கருதினால் பல படைப்புக்கள் உள்ளன. சிலவற்றைக் கூறுவதானால் புத்தகங்களில் மஹாகவியின் 'ஒரு சாதாரண மனிதனின் சரித்திரம்', தா. இராமலிங்கத்தின் 'காணிக்கை', 'மௌனிகதைகள்', உருது நாவலான 'அக்னி நதி', தூக்கனேவின் 'முன்று காதல் கதைகள்', ஆல்பர் காமயுவின் 'அந்நியன்', அந்தவான் செந்த எக்சுபெரியின் 'குட்டி இளவரசன்', கத்தரின் ஆன்போர்ட்டரின் 'குருதிப்பு' முதலியவற்றையும்.....

திரைப்படங்களில் ஜே. மகேந்திரனின் உதிரிப்புக்கள், ஞானரத்தினன் 'முகங்கள்', 'நேற்று', சத்யஜித் ரேயின் 'சாகுலதா', 'ஓசுன்ஸா', 'தின் கன்யா', யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் காட்டப்பட்ட ரஷ்யப் படமான 'லர்ஷா' - கோவிந்த் நிறுவனியின் 'விருந்து' - 'காற்றின் நடனம்' - 'நினைவுகளில் வீடு' முதலியவற்றைச் சொல்லலாம்.

♦ யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகத்தில், 'அமெரிக்க தகவற்சேவைப் பிரிவு' ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதுமே?

நரேன்
பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

* அவ்வாறானதொரு வேண்டுகோள் கொழும்பிலிருந்து விடப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது. பொதுநூலகம் யாழ். மாநகரசபையின் கீழ் உள்ளது; அது தமிழ் மக்களின் சொத்து. வெளி நிறுவனம் எதற்கும் அதனுள் 'களம்' அமைக்க அனுமதி வழங்கத் தேவையில்லை!

மூக்குப்பேணிக்கு மாற்றாக வியாபாரி கொடுக்கும் பொருள்களின் 'பெறுமதி' ஐயத்தை ஏற்படுத்துவதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். காட்சிப்படுத்தல், குழல், பாத்திரங்கள் நன்றாகவே அமைந்துள்ளன; சில இடங்களில் ஒலி தெளிவாக இல்லை.

'அழுத்தம்' - போர் நெருக்கடிச் சூழலையும், தந்தையின் கட்டுப்படுத்தும் மனப்பாங்கினையும் இணைத்துப் பின்னப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் குறியீடுகள் என்றவிதத்தில் செக்குமாடுகள் சுற்றிச் சுற்றி வருதல், செக்குச் சுற்றுதல் என்பன திரும்பத்திரும்பக் காட்டப்படுதல் - வலிந்து புத்தப்படுவதாயுள்ளது; காட்சி விரியம் என்வும் கொள்ளலாம். தந்தை பாத்திரம் புறுபுறுப்பது - விட்டு விட்டு செயற்கைக் குரலில் - வெறும் கருத்துக் கொட்டல்களாய் இருப்பது, கலையனுபவத்தைச் சிதைக்கிறது.

'தடை': போரின்போதான பொருளாதாரத் தடையில் - மருந்துத் தட்டுப்பாட்டினால் நிகழும் அவலத்தை - சிறுவனின் மரணத்தின்மூலம் பதிவுசெய்கிறது; ஒரு காலத்தின் பதிவு - ஒரு சோடி 'பனடோல்', விலை முப்பது ரூபா! உண்டிபுலை உடைக்கையில், 'படிப்புக்குச் சேர்த்த காசு பாடகட்ட' எனக் கதறும் தந்தை, அவரை ஏமாற்ற விளையாட்டுக் காட்டும் மகனின் நினைவு போன்றன மனதைத் தொடுகின்றன. இசை - குறிப்பாக, வீட்டுக் காட்சியில் பொருத்தமாயில்லை. குறும்படத்திற்குரிய இறுக்கமான கலையொருமைப்பாடு இதில் இல்லை.

படங்களின் கதைப்பொருள் - நோக்கங்கள் நல்லவைதான்; என்றாலும் 'கலைப் படைப்பு' என்றரீதியில் இன்னும் செம்மைப்பட வேண்டுமென்ற உணர்வே எழும்புகின்றது; அத்துடன் ஒரு கேள்வியும் கேட்கத் தோன்றுகிறது.

தமிழ் கலைஞர்களால் படங்கள் உருவாக்கப்பட்டன; தமிழில்தான் உரையாடல்களும் உள்ளன. ஆயினும் படத்தில் பெயர் விபரங்கள் காட்டுகையில் தமிழ் ஏன் இடம்பெறவில்லை? எல்லாம் ஆங்கிலத்திலேயே உள்ளன! ஒரேயொரு படத்தில் - 'தடை' என்ற பெயர் மட்டும் காட்டப்படுகிறது.

ஆயினும், தமிழ்க் குறும்படங்கள் என்பதை உணர்த்த, எல்லா விபரங்களும் தமிழிலும் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும்!

- குரீ □